

CLUB BÀSQUET DE MANLLEU - Osona

Club Bàsquet de Manlleu

temps remots han hagut de menester un protector que financés les seves creacions i els aportés els mitjans de subsistència), és indiscutible que va ser el Renaixement i la recuperació de la cultura grecollatina, on aquesta figura del promotor cultural ja havia existit d'una forma definida, l'element que ajudà que s'enfortís i assolís una nova i transcendental importància a Occident.

En l'edat mitjana, l'art havia estat sobretot religiós, i les obres encarregades per decorar esglésies i monestirs eren confeccionades col·lectivament pels gremis. En aquest període, però, va anar emergint una classe social, nova i preempresarial: la burgesia. Aquest segment social voldrà embellir les cases i deixar constància de la importància mundana mitjançant l'art. Per això, les grans famílies italianes —inevitable no pensar en els Medici— van encarregar i subvencionar gran quantitat d'obres. De la mateixa manera, la noblesa va voler també fer notoris el seu poder i va promocionar les creacions de pintors, escultors, escriptors, etc. Referint-nos a Espanya, exemples de mecenatge els trobem en poetes com Góngora o Quevedo i, en el cas català, Pere Serafi o Vicent Garcia. Segles després, en el segle XVII, el dinamisme de la burgesia com a classe emprenedora i dinàmica va possibilitar que la Revolució Industrial s'esdevingués i que el fenomen del mecenatge s'estengués a àmbits més enllà de la cultura, com ara l'esport, durant el segle XIX i començament del XX. Les activitats esportives organitzades varen néixer com una opció de lleure per a les classes més acomodades, tant com a practicants com en qualitat d'espectadors, que d'aquesta manera podien gaudir d'una manera diferent del seu abundant temps d'oci. És per això que estaven força interrelacionades i es consideraven com a complementàries de les activitats culturals, probablement seguint la màxima llatina mens sana in corpore sano. De forma progressiva es van poder comprovar els beneficis de l'activitat i les passions que suscitava; es va generalitzar a tots els estaments socials. Els emprenedors, però, van ser els encarregats de continuar donant suport econòmic a aquestes activitats, sota les formes del patrocini o l'esponsorització, formes del mecenatge modern. El patronatge pot ser directe com en el cas d'equips de futbol com el Betis o l'Atlètic de Madrid o indirecte, és a dir, el finançament de les activitats o part de les activitats a través de la publicitat d'un producte, una marca, etc., o a través d'aportacions puntuals que donen suport a l'entitat esportiva i que són difoses públicament. Aquesta forma s'ha mostrat eficaç per a esportistes i empreses, ja que mentre que els uns poden obtenir els ingressos per poder desenvolupar les seves activitats en les condicions idònies, els altres aconsegueixen difondre la seva marca i identificar-la amb uns valors determinats, element cada cop més demandat pels consumidors desitjosos

Voldríem homenatjar el mecenatge, tan necessari en la creació i l'evolució d'institucions i entitats que figuren en aquesta obra d'història dedicada a l'associacionisme. Tot i que existeixen antecedents del 'mecenatge' i la seva importància en la cultura universal (els artistes i intel·lectuals des de

que els productes responguin a un tarannà determinat. A Catalunya, a més a més, existeix un fet diferencial respecte de bona part de l'Estat: l'intent constant de fer país des de la societat civil. Fer país significa deixar la pròpia empremta, defensar les arrels i millorar l'entorn dia a dia amb fons privats. L'empresari català sempre ha actuat des de la identificació amb l'indret des d'on crea riquesa i pel qual la crea; ha maniobrat perseguint l'enfortiment dels valors socials i nacionals. Per això, el fenomen del mecenatge ha estat encara més important que en altres indrets de l'Estat tal com demostra l'exemple següent. El pes econòmic i industrial de la comarca d'Osona durant la segona meitat del segle XX va possibilitar que algunes de les famílies impulsores del creixement poguessin finançar activitats esportives i culturals dutes a terme en els municipis de la comarca. Aquest va ser el cas de la família Font, i en concret d'Àngel Font, i de Josep Anglada, propietari d'Electricitat de Manlleu. El suport econòmic va fer possible que les activitats finançades florissin i assolissin una projecció.

Una de les entitats beneficiada dels ajuts privats va ser el Club Bàsquet Manlleu, creat 26 anys enrere per Antoni Cortés i Antonio Val, recentment desaparegut, i que ha estat gestionat des de la creença que **"la pràctica esportiva constitueix una opció de lleure molt adequada i saludable per als joves i que pot allunyar-los d'altres activitats d'esbarjo, presumptament més perjudicials."** Els seus fundadors posseïen experiència en l'entrenament d'equips de bàsquet femenins. Tenien molt clar que la seva concepció de l'esport i del bàsquet passava pel suport i la creació d'una bona pedrera que brindés èxits esportius a l'entitat. Aquesta intenció s'ha materialitzat en quinze equips diferents, alguns dels quals, durant les èpoques d'or de la institució, han arribat a jugar en la lliga de primera nacional catalana. **"Actualment, però, participem en la lliga en la categoria de segona nacional catalana."** L'època daurada correspon amb els anys de sosteniment econòmic dels empresaris de la comarca, tal com explica Antoni Cortés: **"Empresaris de primer nivell com Àngel Font van fer factible que, mitjançant les seves assídues i importants col·laboracions econòmiques, el Club assolís una posició privilegiada dins del món del bàsquet. Aquestes aportacions van facilitar, d'una banda, la contractació d'entrenadors de gran qualitat i l'accés a facilitats i mitjans d'entrenament per als nostres jugadors i, de l'altra, que personalitats molt destacades del món del bàsquet vinguessin a fer xerrades i que els diferents equips poguessin fer sortides per conèixer figures de primer ordre d'aquesta disciplina."** Aquesta disponibilitat i abundància de mitjans explica que **"la nostra entitat aconsegueix arribar a l'alta competició i que s'hi pogués mantenir durant diverses temporades."** Per desgràcia, aquestes aportacions altruistes es van haver d'interrompre durant la dècada de 1980 quan el Govern central va eliminar els avantatges fiscals derivats. **"Des d'aquell moment, van convertir-se en donacions monetàries l'únic detonant de les quals eren les motivacions sentimentals."** La reconversió industrial que va patir l'Osona, amb la desaparició de les indústries tradicionalment ubicades a la zona i amb l'arribada d'altres de noves sense cap tipus de lligam amb l'àrea, va tenir com a resultat que **"progressivament la nostra organització perdés la transcendència esportiva que havia assolit en els anys anteriors perquè cada vegada els recursos eren més escassos."** Avui dia la font d'ingressos és gairebé testimonial. Una situació tan crítica mou Antoni Cortés a fer una crida i a potenciar el mecenatge privat d'entitats socioesportives; com a única opció perquè puguin sobreviure i desenvolupar-se amb condicions.